

om haar stoeren romp, de scheepjes, de bewegende boomen, de roodbe-
daakte huizen, die als nieuwsgierige kinderen staan te kijken over den
onverbiddeijken muur.

Johan de Meester

DE VROUW AAN HET VENSTER

Moeder, ik wil met u afrekenen. Het is vroeg, ik ben uit bed gegleden
toen de roomsche-kerkklok luidde. Bert sliep natuurlijk, hij snorkte tel-
kens, kort, zooals een varken knort. De overgordijnen van het eene raam
hadden een kier; 'k geloof toch niet dat ik daardoor ontwaakt ben; bij
den schemer er van trok ik kleeren aan. Nu zit ik in de achterkamer, in
peignoir en ongewasschen. Het is 1 Mei, de musschen tjlpen van de boo-
men en de daken; maar de lucht druift grauw, 't is kil. Toch dreef het
voorjaar me het bed uit. Ik voel een zwaarte om de oogen, maar weet
dat ik niet meer zou kunnen slapen. Gisteravond lag ik lang wakker;
Bert merkte daar nu gelukkig niets van; de bui van zijn medisch snuffe-
len in mijn gezondheid is overgedreven.

Ik moet u alles zeggen, Moeder. – Vader en u waart ook niet gelukkig,
maar u hebt het uitgehouden, misschien wel om ons; ook Vader om ons.
Mij bindt niets, sinds Riekje dood is, en nu haat ik dit huis en alles, ik
ben louter wrok en haat en ook vol verwijt tegen u.

Want u hebt mij eens gedreven, ach hoe lang is dat geleden, maar het
heeft over mijn leven beslist. Waarom moest u mij overreden dat ik het
uitmaken zou met Willing? Wat is die afgunst van de moeders op de
liefde van hun dochters! U wist toch dat ik toen van hem hield, juist
doordat ik eerst had gewiefeld. Tegen hem opziend, verbeeldde ik mij
alleen uit ontzag den afstand te zien. Dat er iets in mij terugschrikte voor
het verschil in leeftijd, besepte ik niet. Toch lijkt vijf-en-dertig oud, wan-
neer men twee-en-twintig is. 'k Hield nu van hem, ik wilde trouwen – uw
bezwaren prikkelden tot volhouden, telkens wanneer ik te hoog naar
hem opzag. Maar wat hadt u tegen hem? Was 't onze standing; door
vaders geld?! Hij was toen nog geen 'mooie' partij. Maar hadt u mij,
toen ik hangend haar droeg, niet al ingeprent dat ik uw kind was en
vader geestelijk u niet waard? Hoe jong sprak ik na 'materialist', zonder
te weten wat het wou zeggen! Nóóit wilde u hooren van de fabriek,